

ЗАКЉУЧАК

РАЗГРАНИЧЕЊЕ СТВАРНЕ НАДЛЕЖНОСТИ ИЗМЕЂУ СУДА ОПШТЕ НАДЛЕЖНОСТИ И ПРИВРЕДНИХ СУДОВА У СПОРОВИМА ПО ТУЖБАМА ЗА УТВРЂЕЊЕ ПРАВА СВОЈИНЕ НА НЕПОКРЕТНОСТИМА

За суђење у споровима за утврђење права својине на непокретностима по тужбама Републичког фонда пензијског и инвалидског осигурања против здравствене установе стварно је надлежан суд опште надлежности.

Образложење

У пракси судова опште надлежности и привредних судова поставило се као спорно питање стварне надлежности у споровима поводом захтева за утврђење права својине на непокретностима које Републички фонд пензијског и инвалидског осигурања истиче против здравствених организација (болница, завода, института, клиничко-болничких центара и др.).

Стварна надлежност судова одређена је Законом о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08) који је извршио разграничење надлежности између основног и привредног суда у првом степену у грађанско-правним споровима. Тако је чланом 22. став 2. Закона прописано да основни суд у првом степену суди у грађанско-правним споровима ако за поједине од њих није надлежан други суд. Чланом 25. став 1. тачка 1. Закона је прописано да привредни суд у првом степену суди у споровима између домаћих и страних привредних друштава, предузећа, задруга и предузетника и њихових асоцијација (привредни субјекти) у споровима који настану између привредних субјеката и других правних лица у обављању делатности привредних субјеката па и кад је у наведеним споровима једна од странака физичко лице ако је са странком у односу материјалног супарничарства.

Из садржине ове законске одредбе произилази да привредни суд суди спорове између привредних субјеката и других правних лица који настану у обављању делатности привредног субјекта који је привредно друштво. Привредно друштво у смислу члана 2. Закона о привредним друштвима („Службени гласник РС“ бр. 125/2004) је правно лице које оснивају оснивачким актом правна и физичка лица ради обављања делатности у циљу стицања добити.

Фонд за пензијско и инвалидско осигурање је правно лице са статусом организације за обавезно социјално осигурање у коме се остварују права из пензијског и инвалидског осигурања и обезбеђују средства за осигурање у смислу члана 150. став 2. Закона о пензијском и инвалидском

осигурању („Службени гласник РС“ бр. 34/2003... 5/2009). Фонд у смислу члана 151. истог Закона осигурава на пензијско и инвалидско осигурање лица која су по закону обавезно осигурана и која су се укључила у осигурање, утврђује основице за плаћање доприноса у складу са законом, обезбеђује коришћење средстава и ствара резерве за осигурање, обезбеђује ефикасно, рационално и законито остваривање права из пензијског и инвалидског осигурања и организује обављање послова за спровођење осигурања, врши контролу података од значаја за стицање, коришћење и престанак права, организује и спроводи пензијско и инвалидско осигурање и обавља друге послове у складу са законом и статутом фонда.

Здравствена делатност је у смислу члана 5. Закона о здравственој заштити („Службени гласник РС“ бр. 107/05 и 72/09) делатност којом се обезбеђује здравствена заштита грађана која обухвата спровођење мера и активности здравствене заштите које се у складу са здравственом доктрином и употребом здравствених технологија користе за очување и унапређење здравља људи а који обавља здравствена служба. Здравствену службу у смислу члана 6. истог Закона чине здравствене установе и други облици здравствене службе који се оснивају ради спровођења и обезбеђивања здравствене заштите као и здравствени радници односно сарадници који обављају здравствену делатност у складу са законом. У смислу члана 46. овог Закона здравствене установе се оснивају средствима у државној или приватној својини и могу се основати као домови здравља, апотеке, болнице (опште и специјалне), заводи, заводи за јавно здравље, клинике, институти, клиничко-болнички центри и клинички центри.

Из цитираних законских одредаба произилази да ни Републички фонд за пензијско и инвалидско осигурање а ни здравствена установа, било да се ради о болници, институту, клиничко-болничком центру или другој здравственој установи, не обавља делатност, ради стицања добити како је то прописано чланом 2. Закона о привредним друштвима. Због тога спор о утврђењу права својине на непокретностима (објектима здравствених усанова) по тужби Републичког фонда за пензијско и инвалидско осигурање против здравствене установе није спор који је настао у обављању делатности привредног субјекта. Зато је за суђење у спору ове врсте стварно надлежан суд опште надлежности и то основни суд у првом степену а не привредни суд.

(Закључак усвојен на седници Грађанског одељења

Врховног касационог суда 13.09.2010. године)